

Moudivláček lužní
(*Remiz pendulinus*)

Tohoto ptáka spíše uslyšíme, nežli uvidíme. Jemné a protáhlé "cííí - cíííí" můžeme při troše štěstí zaslechnout z hustého rákosí, korun stromů nebo nedostupné spleti křovin v okolí potůčků a rybníků.

Se stavbou hnízda začíná sameček a získá-li přízeň některé samičky, dokončují stavbu společně. Hnízdo má zvláštní, kapkovitý tvar a je umístěno nejčastěji na konci větve, vysoko nad vodní hladinou.

Samička do hnízda snáší 6 - 8 vajíček a zatímco sedí na vejcích, sameček začne opodál budovat další hnízdo a snaží se přilákat novou samičku. Podaří-li se mu to, hnízdo opět s novou samičkou společně dobudují a založí druhou rodinu. Stejně ovšem dopadne i tato samička, protože sameček po čase začne se stavbou třetího hnízda.

Jídelníček moudivláčků se skládá z housenek, drobných brouků, pavouků a komárů, na zimu proto odlétají do teplejších oblastí Evropy.

Sýček obecný
(*Athene noctua*)

Známa malá sovička, veliká asi 20 cm, vyskytující se odedávna v lidských příslovích.

I když je sýček převážně noční pták, můžeme ho někdy při jeho výpravách za potravou spatřit i za bílého dne, zejména je-li zataženo. Je-li vyplašen, dělá různé poklonky.

Rád vysedává za komínem na střechách domů, na sloupech, na patnicích či osamělých stromech, ukřívá se na půdách, v dutinách stromů, ve skulinách zdí i skal, kde také hnízdí. Páry žijí po celý život v trvalém svazku a vyvádějí obvykle 3-4 mláďata.

Sýček je pták nejen zajímavý, ale také užitečný. Největší část jeho jídelníčku tvoří hraboši, tuto potravu si zpestřuje lovem hmyzu, obojživelníků a příležitostně i neto-pýřů.

Český ústav ochrany přírody
Lalajetova 13
772 00 Olomouc

Moravský ornitologický spolek
P. O. Box 65
750 65 Pterov 2

Autofotografii Luděk a Dušan Boucní

Ohrožení ptáci střední Moravy

Vydal
Český ústav ochrany přírody Olomouc
ve spolupráci
s Moravským ornitologickým spolkem

Volavka popelavá
(*Ardea cinerea*)

Volavka připomíná svou velikostí čápa a rovněž její let je pomalý a důstojný. V přírodě ji však od čápa rozeznáme podle charakteristického, esovitě zahnutého krku.

Potrava volavky je výhradně živočišná. Tvorí ji z větší části ryбки, méně častěji obojživelníci, plazi, drobní savci, případně i koryši, měkkýši, hmyz a červi. Potravu loví na nepříliš zarostlých mělčinách, bývají však k zastížení i na polích, kde loví hraboše nebo odpočívají na tahu.

Hnízdí v koloniích, často s jinými druhy ptáků a svá hnízda si stavějí na stromech ve výšce kolem 20 m. Základ těchto hnízd je tvořen z klacků a větví, výstelka je z jemnějšího materiálu. Samička do něj snáší 3-5 vajíček.

Volavka je tažný pták, jejich tah nastává v období srpna a září. Naše volavky zimují nejen ve Středomoří, ale také západní, východní a jižní Africe, severské volavky zimují u nás.

Ledňáček říční
(*Alcedo atthis*)

Ledňáček je často nazýván létajícím drahokamem našich potoků a řek. Zaujme nás na první pohled modře zbarveným peřím, krátkým ocáskem a velkou hlavou s dlouhým zobákem.

Pozorování tohoto zajímavého ptáka ve volné přírodě je však velmi obtížné. Nejčastěji ho zastihneme sedět někde na kameni nebo na větvi u vody, kde bez pohybu číhá na svou kořist, pro kterou se vrhá pod vodní hladinu střemhlavým útokem.

Ledňáčci jsou velcí nenasyti, ustavičně hladoví - za den spotřebují 20 - 25 dkg rybek. Loví drobné plevelné ryбки, a často se jeho kořisti stávají ryby nemocné a slabé. Hraje tedy kladnou úlohu při ozdravování rybí populace.

Ledňáček hnízdí v blízkosti vody v noře, kterou hloubí sameček společně se samičkou v hliněném či kamenitém břehu. Mláďata vyvádí 2x ročně, jedna snůška mívá 6-7 kulovitých vajíček.

Značná část našich ledňáčků odlétá na zimu do Itálie, Francie a Španělska.

Krahujec obecný
(*Accipiter nisus*)

Krahujec je malý dravec, velký asi jako hrdlička. V přírodě poznáme krahujce podle krátkých, širokých křídel, která mu společně s dlouhým zarovnaným ocasem umožňují velmi obratně prolétat mezi stromy.

Obyvá zejména okraje lesů, údolí řek a nerad se pohybuje v otevřeném prostranství. Je to obratný lovec i letec. Loví drobné savce a ptáky, a protože není příliš vybíravý, nemá s hledáním potravy velké potíže.

Svá loviště má skoro všude - v lese, podél zarostlých břehů potoků, v polích, často i v zahradách a parcích měst. Žije v nížinách i horách, přesto ale patří k našim nejohroženějším dravcům.

Hnízdo krahujce je poměrně hrubá, dosti velká stavba, umístěná na větvích těsně při kmeni. Hnízdo si staví každý rok nové, zpravidla však nedaleko od původního.

Mladí ptáci odlétají na zimu do jihozápadní Evropy, starší pak většinou zůstávají věrni svému hnízdišti a zimují zde.